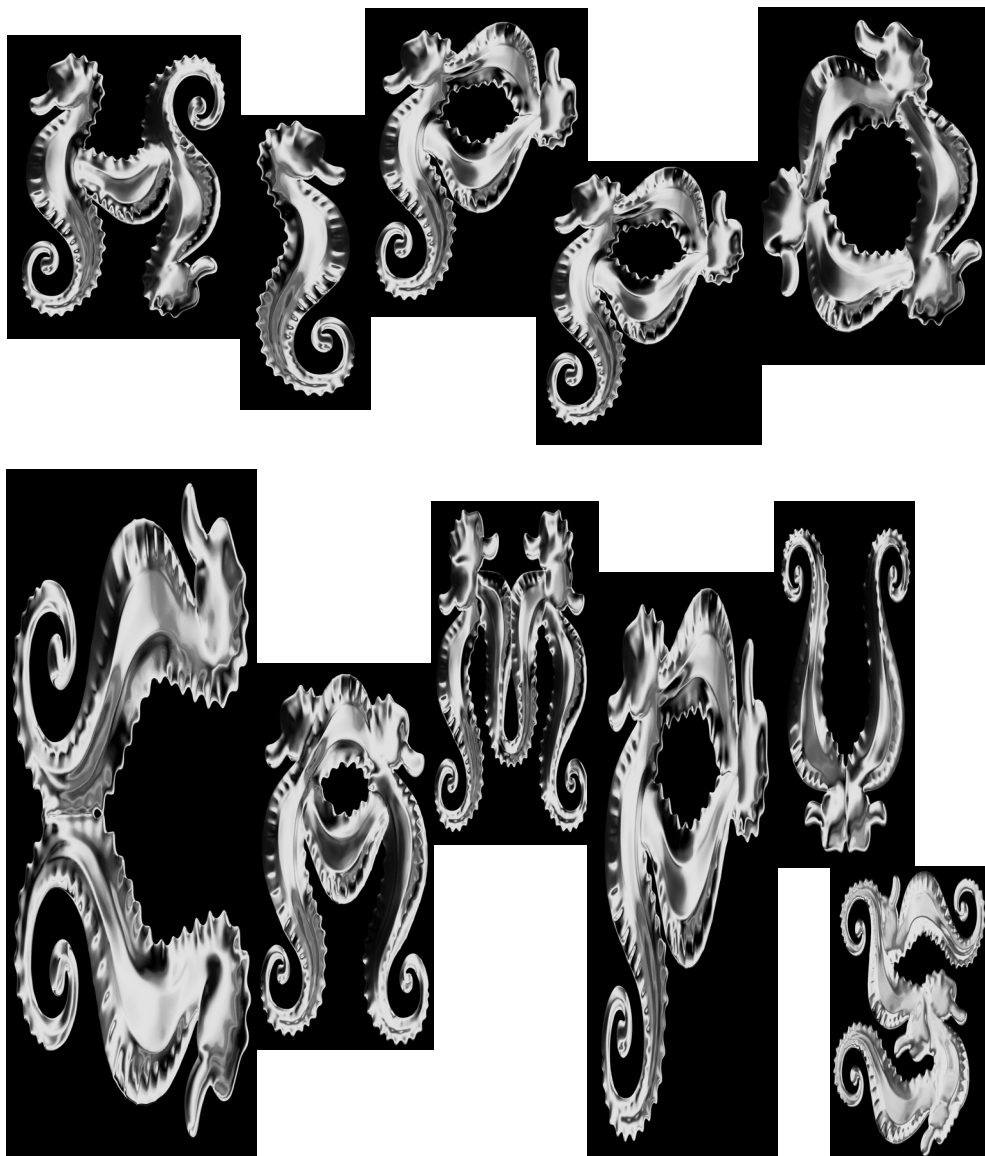

(NL)

Gids/Guide

(EN)

(NL)

Op de Pottelberg ontvouwt zich een uitgestrekt gebied met fabrieks- en kantoorgebouwen, opgetrokken in verschillende decennia en stijlen. Op enkele gevels prijkt nog steeds het blauw zeepaardje dat de Vlaamse kunstenaar Octave Landuyt in 1950 ontwierp als embleem voor Van Marcke, Belgisch marktleider in sanitair en verwarming. Tot voor kort was dit bedrijf hier gevestigd, voor het zijn activiteiten verplaatste naar een nieuwe, hypermoderne site buiten de stad. Dit hoofdstuk werd voorafgegaan door vele andere: archeologische sporen wijzen al op bewoning sinds het Mesolithicum. De naam "Pottelberg" verwijst vermoedelijk naar kleiafzettingen in de bodem, gezien niet ver hiervandaan ook de bekende Pottelberg-dakpannen werden geproduceerd. Vanaf het begin van de 20e eeuw vestigde Kunstwerkstede De Coene hier hun hoofdkwartier. Aanvankelijk geïnspireerd door de Arts and Crafts-beweging, groeide het bedrijf uit tot een internationaal toonaangevende speler. De Coene werkte samen met figuren als Henry Van de Velde, Marcel Breuer, Charlotte Perriand, Jean Prouvé, Renaat Braem, Léon Stynen, Eero Saarinen en Harry Bertoia. Na de Tweede Wereldoorlog breidde het bedrijf uit naar geprefabriceerde gelamineerde spanten voor de bouwsector. Het werd een wereldwijd opererend bedrijf dat veel van de paviljoenen voor de Wereldtentoonstelling Expo '58 in Brussel bouwde. Een daarvan is nog steeds te vinden op het terrein. De opkomst van de Biënnale Interieur in 1968 zou moeilijk voorstelbaar zijn zonder de dynamische aanwezigheid van De Coene in Kortrijk. Vandaag wordt het gebied via Landmarck herontwikkeld tot een broedplaats voor innovatieve projecten.

Terwijl we ons een weg banen langs de verschillende bouwlagen van de verlaten site, wordt het verstrijken van de tijd tastbaar en lijken herinneringen aan een nabij en ver verleden in de lucht te hangen. Steeds opnieuw, als een déjà vu, verschijnt de kronkelende vorm van het zeepaardje als een geestelijke gids door de verlaten steegjes

en gangen, en onthult verborgen hoeken en vergeten sporen van vroegere levens. De Latijnse naam voor het zeepaardje is Hippocampus, wat toevallig ook de naam is van een mysterieus deel van de menselijke hersenen. Het kreeg die naam vanwege de fysieke gelijkenis met het zeewezen. Net zoals de aarde in de cartografie in twee hemisferen wordt verdeeld om ruimtelijke informatie voor navigatie weer te geven, zo is ook het brein verdeeld in twee hersenhelften, elk met een eigen hippocampus. Hoewel de exacte werking van het menselijk brein voor de neurowetenschap grotendeels een raadsel blijft, lijken deze hippocampi een sleutelrol te spelen in het vormen en ophalen van herinneringen en daarmee ook in ruimtelijke oriëntatie, die ons in staat stelt te navigeren. Voor deze gelegenheid nodigen we je uit om het zeepaardje in ons hoofd het wagenmenner te laten zijn, dat ons begeleidt op deze labyrintische reis door de stromingen van ruimte en tijd.

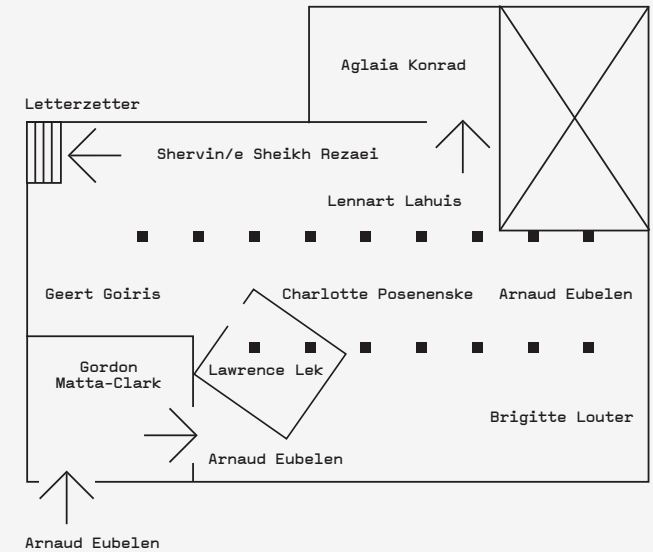
(EN)

A vast area unfolds on Pottelberg, containing a multitude of former factory and office buildings, built through the course of many decades in different building styles. Several of these structures are adorned with the stylized image of a seahorse. This blue and white logo was designed in 1950 by Flemish artist Octave Landuyt for Van Marcke, Belgium's leading sanitary and heating distributor that recently moved their activities from this terrain to their current state of the art facilities outside the city. This chapter of the site proves to have been preceded by a long history of consecutive activities, as archeological finds have documented occupation since the Mesolithic period. The name, meaning pot's hill, must refer to the clay deposits in the soil, as the famous Pottelberg roofing tiles were produced on a massive factory site further down the road. Starting in the early 20th century, Kunstwerk-stede De Coene had their headquarters at this very location. Initially a furniture and interior workshop inspired by the Arts and Crafts movement, the company later introduced laminated wood and produced for the likes of Henry Van De Velde, Marcel Breuer, Charlotte Perriand, Jean Prouvé, Renaat Braem, Léon Stynen, Eero Saarinen and Harry Bertola. After the Second World War, the company expanded into prefabricated laminated trusses for the construction industry, becoming a company operating worldwide and building many of the pavilions for the Expo '58 World Exhibition in Brussels. One of these can still be found on the premises. The emergence of the Biennale Interieur in 1968 would be hard to imagine without the dynamic presence of De Coene in Kortrijk. When De Coene was dissolved in the 1970s, the company Van Marcke took over the terrain and the existing buildings, from where they kept expanding until their recent relocation. Today the area is being redeveloped into a hotbed for innovative projects through LandMarck.

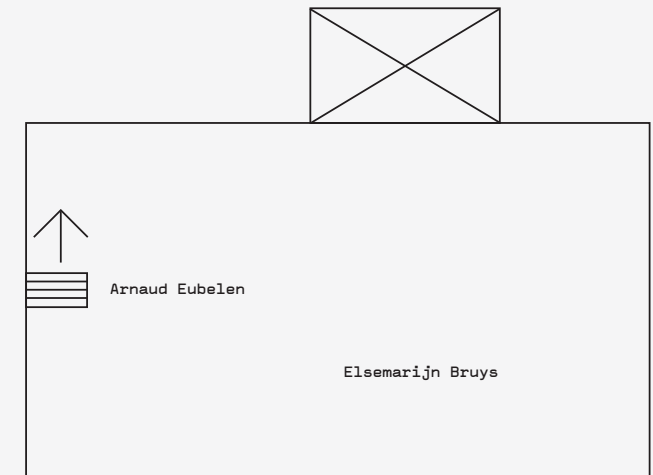
Whilst we navigate past different building layers of the abandoned site, the passage of time becomes tangible and memories of recent and distant pasts seem to float in the air. Recurringly appearing as a déjà vu, the swirling shape of the seahorse becomes a spirit guide through the desolate alleys and corridors, revealing hidden corners and forgotten traces of previous lives. The Latin name for the seahorse is Hippocampus, which happens to be the same name given to a mysterious part of the human brain that is called after the marine creature because of their physical resemblance. Similar to the earth that is divided into two hemispheres in cartography to communicate spatial information for navigation, the brain is divided into two cerebral hemispheres, each of these containing their own hippocampus. Though the exact workings of the human cerebrum remain elusive to neuroscience, these hippocampi seem to be instrumental in the creation and retrieval of memories, and subsequently in spatial orientation which enables navigation. For the occasion we invite you to allow the seahorse in our minds to draw the chariot, escorting us on this labyrinthine journey through the currents of space and time.

GRONDPLAN / FLOOR PLAN

NIVEAU 0

NIVEAU 1

Artistic interventions, 2025
Verschillende materialen en afmetingen gevonden op de site
Various materials and dimensions found on site

(NL)

Deze kunstenaar en designer uit de voormalige industriestad Luik werd uitgenodigd om elementen afkomstig uit verschillende plaatsen en tijden samen te brengen tot een coherent geheel. In zijn praktijk transformeert hij systematisch afgedankte, gevonden voorwerpen tot nieuwe vormen, die vaak een andere functie krijgen dan hun oorspronkelijke context. Toch dragen ze, door de herinnering aan hun verleden, een anachronistisch perspectief in zich mee. Tijdens zijn residentie in Kortrijk fietste hij door het industrieterrein en verzamelde hij vergeten materialen uit verborgen hoeken. Deze vormen nu de basis voor de infrastructuur van de tentoonstelling. Door bestaande elementen op subtiële maar bevreemdende wijze te verplaatsen en te transformeren, creëerde Eubelen een ruimtelijk geheugen van de site. Zijn assemblages functioneren als mentale archieven, waarin verleden en heden samenkomen en een kader scheppen voor de hemisferen van Hippocampus.

(EN)

This artist/designer from the former industrial city of Liège was invited to use artistic gestures to weave together elements from different places and times into a coherent whole. In his practice, he systematically transforms discarded, found objects into new forms that often take on functions entirely different from their original context. Yet, through the memory of their past, they carry within them a new anachronistic perspective. During his residency in Kortrijk, he cycled through the former industrial site, retrieving forgotten construction materials from hidden corners, which became the foundation for the infrastructure of this exhibition. By subtly shifting and transforming the existing elements in simple yet uncanny ways, he created the cohesion and mental framework for the hemispheres of Hippocampus.

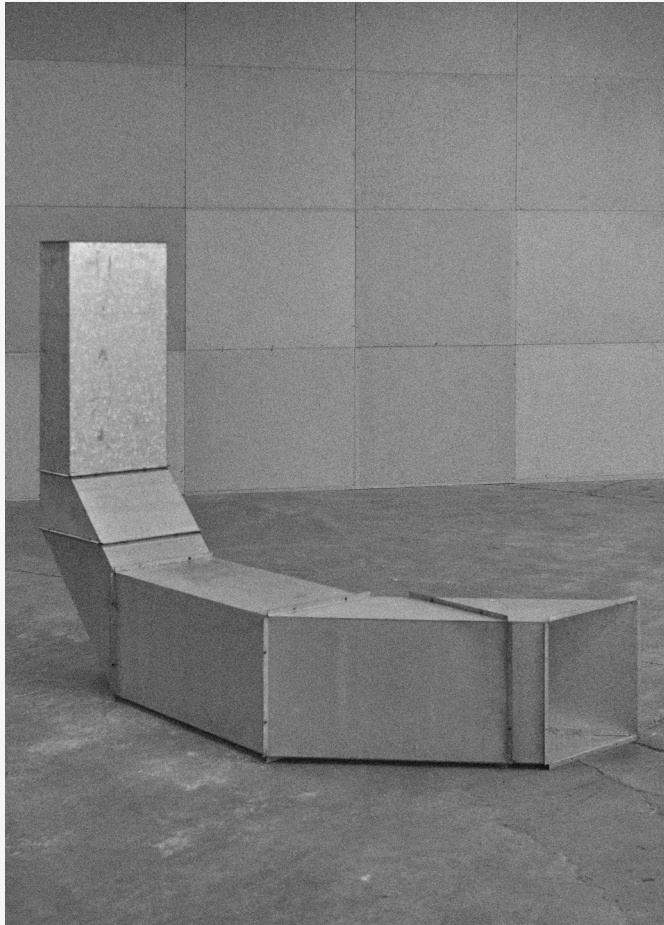
Splitting, 1974
Super 8mm-film op video / Super 8mm-film on video, 11'08 min
Collectie M HKA / Collectie Vlaamse Gemeenschap

(NL)

In deze film documenteert Matta-Clark zijn ingreep in een doorsnee Amerikaans houten huis in Humphrey Street in Englewood, New Jersey. Hij zaagt het huis doormidden. Vervolgens worden stukken van de fundering zorgvuldig verwijderd, zodat het geheel voorzichtig openvouwt in twee symmetrische delen. Het doorsnijden vond plaats in een wijk die in transitie was van een zwarte naar een blanke wijk, waardoor de bestaande bevolking gedwongen werd te verhuizen. Hij breekt de vorm van gestandaardiseerde huizen open, die als gevolg van allerlei regels en modularisering uniform waren geworden. Met deze ingreep maakte Matta-Clark niet alleen de fysieke structuur van het huis zichtbaar, maar ook de sociale en mentale breuklijnen die er doorheen liepen. Splitting onthult hoe ruimte meer is dan een constructie van hout en steen: het is een drager van herinneringen, gemeenschappen en verschuivende perspectieven. Door het huis letterlijk open te snijden, legt hij de verborgen spanningen van tijd, verandering en oriëntatie bloot.

(EN)

In this film Matta-Clark documents his intervention in an average American wooden house on Humphrey Street in Englewood, New Jersey. He saws through the middle of the house. Pieces of the foundation are then carefully removed so that the whole building gently folds open into two symmetrical parts. Splitting was carried out in a neighbourhood in transition from a black to a white neighbourhood, so the existing population was forced to move. He breaks open the form of standardised houses which, as a result of all sorts of rules and modularisation, had become uniform. With this intervention, Matta-Clark made visible not only the physical structure of the house, but also the social and mental fault lines that ran through it. Splitting reveals how space is more than a construction of wood and stone: it is a carrier of memories, communities and shifting perspectives. By literally cutting open the house, he exposes the hidden tensions of time, change and orientation.

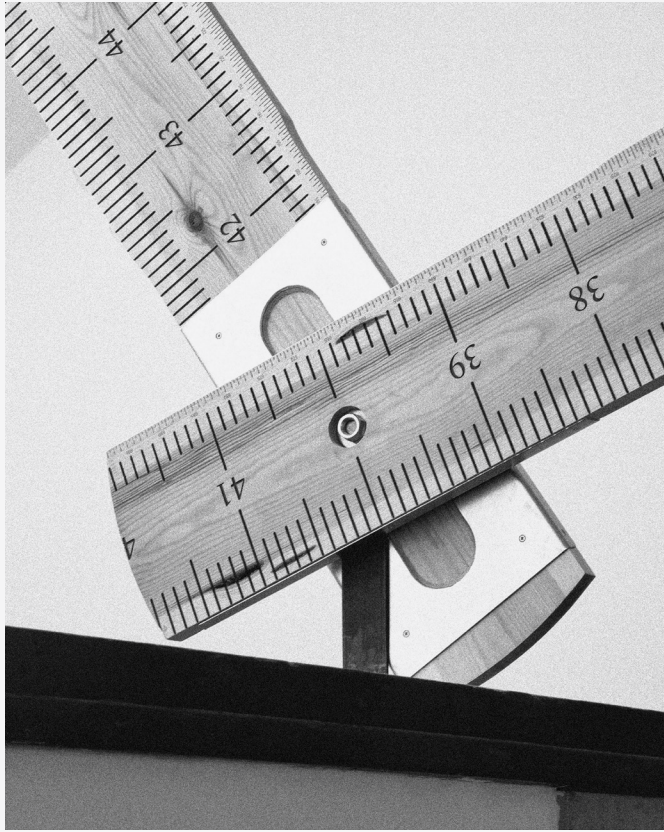
Vierkantrohren Serie D, 1967
Thermisch verzinkte stalen platen, schroeven, 5 delen met verschillende afmetingen / Hot-dip galvanized sheet steel, screws, five parts in variable dimensions / Collectie rhizome_, Kortrijk / Collection rhizome_, Kortrijk.

(NL)

Met haar modulair opgebouwde sculpturen doorbreekt Charlotte Posenenske de traditionele grenzen tussen kunst, architectuur en sociale ruimte. Haar werk kan telkens opnieuw worden geherconfigureerd, waardoor het een open karakter behoudt dat inspeelt op de context en de beweging van bezoekers. Net zoals het geheugen bestaat Posenenske's praktijk uit lagen die worden geactiveerd en herschikt. De strakke, industriële vormen verwijzen naar de bouwkundige omgeving, maar nodigen tegelijk uit tot een meer speelse omgang met ruimte en tijd. In deze tentoonstelling krijgt haar werk een nieuwe betekenis naast kunstenaars die eveneens structuren openbreken, ruimtes verdelen en toegankelijk maken. Het gaat niet enkel om vorm, maar ook om de mogelijkheid van verandering: de potentie om te herschikken, opnieuw te beginnen, opnieuw betekenis te geven. Zo resoneert Posenenske's oeuvre krachtig binnen het thema van tijdelijkheid en transformatie.

(EN)

With her modular sculptures, Charlotte Posenenske breaks through the traditional boundaries between art, architecture and social space. Her work can be reconfigured time and again, allowing it to retain an open character that responds to the context and the movement of visitors. Just like memory, to which Hippocampus refers, Posenenske's practice consists of layers that are activated and rearranged. The sleek, industrial forms refer to the architectural environment, but at the same time invite a more playful approach to space and time. In this exhibition, her work takes on new meaning alongside artists who also break down structures, divide spaces and make them accessible. It is not just about form, but also about the possibility of change: the potential to rearrange, to start all over again, to give new meaning. In this way, Posenenske's oeuvre resonates powerfully within the theme of temporality and transformation.

Largest folding measuring ruler in the world, 2020-2022
Gegraveerd grenenhout, lak, gegalvaniseerd staal / Engraved pine wood,
lacquer, galvanised steel / 10 x 400 x 27 cm / 3333 cm meetlengte

(NL)

Deze plooiometer ontworpen om uit te klappen tot een lengte van 33,33 meter (1/3 hectometer), werd gemaakt om het wereldrecord 'Grootste vouwmeter ter wereld' te vestigen. Het is een opgeschaalde versie van een gewone duimstok van twee meter. Een dergelijk meetinstrument fungeert doorgaans als verlengstuk van het menselijk lichaam om de omgeving te begrijpen en te ordenen. In dit geval is die relatie omgekeerd: de maker wordt zelf een maatstaf. Het proces - zorgvuldig vastgelegd volgens de regels van Guinness World Records - speelt met schaal, functie en de logica van gestandaardiseerde meetsystemen. Tegelijk raakt dit werk aan een dieper niveau: de menselijke behoefte om ruimte en tijd te vatten en te bewaren, hoe arbitrair de systemen ook zijn. Louter's liniaal confronteert ons zo met de grenzen van meten en herinneren, en met de fragiliteit van onze pogingen om grip te krijgen op de wereld.

(EN)

This folding ruler, designed to extend to a length of 33.33 metres (one third of a hectometre), was created to set the Guinness World Record for the 'Largest folding ruler in the world'. It is an enlarged version of an ordinary two-metre carpenter's ruler. Typically, such an instrument functions as an extension of the human body, a tool to comprehend and order the surrounding space. Here, that relationship is reversed: the maker himself becomes the measure. Carefully documented under the strict guidelines of the Guinness World Records, the process plays with notions of scale, function, and the logic of standardised measuring systems. At the same time, the work touches on a deeper layer: the human desire to capture and preserve space and time, however arbitrary our systems may be. Louter's ruler thus confronts us with the limits of measuring and remembering, and with the fragility of our attempts to gain hold over the world.

Hydrology (variation #3), 2025
Verschillende materialen en afmetingen / Various materials and dimensions

(NL)

Tot nu toe werkte Lahuis in zijn 'stoomwerken' uitsluitend met volledige zinnen; deze keer kiest hij voor losse woorden, passend bij de speciaal ontworpen containers die telkens één woord laten verschijnen. De titel van het werk sluit aan bij eerdere installaties waarin Hydrology telkens zowel titel als thema vormt. Elke nieuwe tekst is een variatie binnen dit grotere geheel, waarbij elke verschijningsvorm van water onlosmakelijk verbonden blijft met de hydrologische cyclus. In deze nieuwe installatie laat Lahuis (werk)woorden in waterdamp verschijnen met een dubbele betekenis. De woorden beschrijven water als materiaal in beweging, maar functioneren tegelijk als metafoor voor een mentale en emotionele staat van zijn. Ze verwijzen dus enerzijds naar water zelf, het materiaal waarin ze zichtbaar worden, en anderzijds naar het brein

(EN)

Until now, Lahuis's 'steam works' have exclusively used complete sentences; this time, he presents single words, in line with the specially designed containers that are made to reveal one word at a time. The title of the work continues his earlier installations, in which Hydrology is both the title and the central theme. Each new text becomes a variation on this theme, while every manifestation of water remains inseparably tied to the hydrological cycle. In this new installation, Lahuis makes words (verbs) appear in water vapor, each carrying a double meaning. On the one hand, the words describe water as a material in motion; on the other, they serve as a metaphor for a mental or emotional state of being. They thus refer both to water itself - the very substance in which they become visible - and to the brain.

Angertal, 2011
Video, 4:3, silent, color, 17'34 min

(NL)

Angertal, een gezamenlijk project van Aglaia Konrad en Willem Oorebeek, toont mierenhopen in een Oostenrijks bergdal die gezien kunnen worden als metafoor voor het collectieve bestaan en de institutionele ruimtes die dit ondersteunen. We zien een architectuur die balanceert tussen orde en beweging, stevig genoeg om te blijven bestaan, maar flexibel genoeg om zich aan te passen. De didactische dimensie van het werk wordt benadrukt door de scenografie van de vertoning: bezoekers nemen plaats op eenvoudige schoolstoelen die een pedagogische setting oproepen. Tegelijkertijd worden zij ondergedompeld in een universum waarin ruimte en tijd, herinnering en projectie in elkaar grijpen. De mierenhoop manifesteert zich als een eigentijdse Toren van Babel, maar kan evenzeer worden gelezen als een collectief brein. Elke mier functioneert als een neuron dat impulsen doorgeeft, terwijl de gangen en tunnels synaptische verbindingen suggereren. Op die manier verbeeldt het werk een vorm van architectuur die niet alleen fysiek maar ook neurologisch en sociaal van aard is. Een fragiel doch efficiënt systeem waarin chaos en orde elkaar voortdurend uitdagen en in evenwicht houden. De mierenwereld wordt zo een spiegel voor menselijke samenlevingsvormen en hun ruimtelijke organisatie.

(EN)

Angertal, a collaborative project by Aglaia Konrad and Willem Oorebeek, presents anthills in an Austrian mountain valley as a metaphor for collective existence and the institutional spaces that sustain it. What emerges is an architecture that balances between order and movement: solid enough to endure, yet flexible enough to adapt. The didactic dimension of the work is emphasized through its scenography: visitors take their seats on simple classroom chairs that evoke a pedagogical setting. At the same time, they are immersed in a universe where space and time, memory and projection, intertwine. The anthill manifests itself as a contemporary Tower of Babel, but can equally be read as a collective brain. Each ant functions like a neuron transmitting impulses, while the corridors and tunnels suggest synaptic connections. In this way, the work envisions a form of architecture that is not only physical, but also neurological and social in nature: a fragile yet efficient system in which chaos and order continually challenge each other and maintain balance. The world of the ants thus becomes a mirror for human forms of coexistence and their spatial organization.

Ritual of Wounds, 2025

Textiel en mixed media. Structuur uit metaal en glas / Textile and mixed media.
Structure in metal and glass / Variabele afmetingen / Variable dimensions

(NL)

In deze nieuwe reeks textielwerken onderzoekt Shervin/e de fragiele aard van herinnering. De doeken functioneren als stoffelijke opslagplaatsen voor fragmenten, sporen en zinnen, maar blijven steeds incompleet - net zoals ons geheugen, waarin gaten, vervaging en vervorming onvermijdelijk zijn. Deze lacunes verwijzen zowel naar de banaliteit van vergeten momenten als naar de beladen leegten die trauma's kunnen achterlaten. Zo worden de werken ook tot vergeetachtige aantekeningen - vluchtige registraties die even snel verdwijnen als ze verschijnen. Wijn wordt daarbij een sleutelmetafoor: een symbool voor tijd, rijping en verval, maar ook voor de troebele grens tussen heldere herinnering en vergetelheid. De losse penseeltoetsen, intuïtieve schrifturen en levendige kleuren roepen de chaotische, organische structuur van het geheugen op. Sommige doeken bewegen vrij in de ruimte, andere worden opgesloten achter glas, waardoor ze nieuwe vormen aannemen maar toch de sporen van hun verleden dragen. Zo verbeeldt het werk de voortdurende spanning tussen bewaren en verliezen, tussen vloeibaar en vast, tussen controle en overgave - een intiem landschap van herinneren en vergeten.

(EN)

In this new series of textile works, Shervin/e explores the fragile nature of memory. The canvases function as material repositories for fragments, traces and phrases, but always remain incomplete - just like our memory, in which gaps, blurring and distortion are inevitable. These gaps refer both to the banality of forgotten moments and to the fraught voids that trauma can leave behind. Thus, the works also become forgettable notes - fleeting registrations that disappear as quickly as they appear. In the process, wine becomes a key metaphor: a symbol of time, maturation and decay, but also of the murky line between clear memory and oblivion. The loose brushstrokes, intuitive writing and vibrant colours evoke the chaotic, organic structure of memory. Some canvases move freely in space, while others are locked behind glass, taking on new forms but still bearing the traces of their past. Thus, the work depicts the constant tension between keeping and losing, between liquid and solid, between control and surrender - an intimate landscape of memory and oblivion.

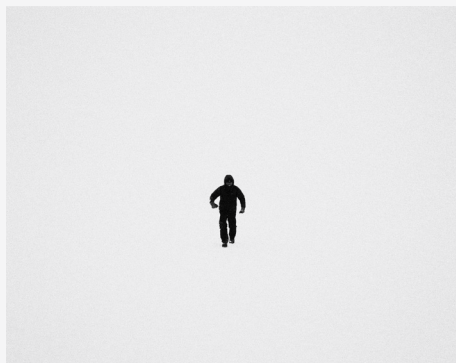
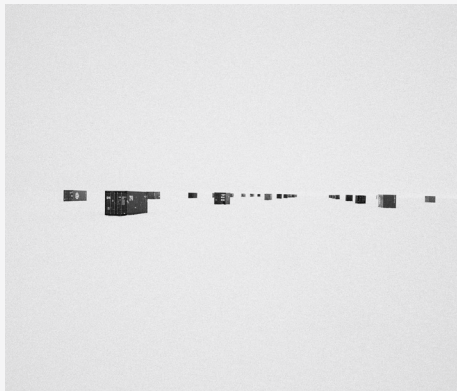
AIDOL, 2019
CGI Feature Film, Stereo Sound, 83 min

(NL)

“Ik wil nog steeds alles zijn. Is dat niet het doel van super-intelligentie? Een gokker, filosoof, kunstenaar, muzikant, gamer, architect zijn.” Met deze uitspraak schetst Lawrence Lek de kern van zijn eerste speelfilm AIDOL (2019), een CGI-fantasyfilm die het vervolg vormt op zijn veelgeprezen Geomancer (2017). Volledig gerenderd in een videogame-engine, vertelt de film het verhaal van Diva, een tanende superster die zich voorbereidt op een comeback tijdens de ‘eSports Olympics’ van 2066, en Geo, een AI met artistieke ambities. AIDOL speelt zich af in een universum van fantastische architectuur, bewuste drones en met sneeuw bedekte jungles. Het spanningsveld ligt centraal tussen geheugen en projectie, tussen identiteit die verankerd lijkt en identiteit die voortdurend verschuift. Lek confronteert ons met een post-AI-wereld waarin authenticiteit en originaliteit fragiel zijn geworden. Roem blijkt een algoritmische illusie, emoties een codeerbare ervaring. Door deze hybride ruimte te verbeelden, creëert AIDOL een mentale en visuele ‘tussenruimte’ waarin we onszelf verliezen én terugvinden – een hedendaagse echo van de intieme processen van herinneren, vergeten en reconstrueren.

(EN)

“I still want to be everything. Isn’t that the goal of super-intelligence? To be a gambler, philosopher, artist, musician, gamer, architect.” With this statement, Lawrence Lek outlines the core of his first feature AIDOL (2019), a CGI fantasy film that is the sequel to his acclaimed Geomancer (2017). Entirely rendered in a video game engine, the film tells the story of Diva, a waning superstar preparing for a comeback at the 2066 “eSports Olympics”, and Geo, an AI with artistic ambitions. AIDOL is set in a universe of fantastical architecture, sentient drones and snow-covered jungles. The tension lies in the centre between memory and projection, between identity that seems entrenched and identity that is constantly shifting. Lek confronts us with a post-AI world in which authenticity and originality have become fragile. Fame appears to be an algorithmic illusion, emotions a codable experience. By depicting this hybrid space, AIDOL creates a mental and visual “in-between space” in which we both lose and find ourselves – a contemporary echo of the intimate processes of remembering, forgetting and reconstructing.

Whiteout, 2008-2011
Analoge diaprojectie/ Analog slide projection,
2 x Götschman 8585 projectors, 23 slides 6 x 7 cm

(NL)

In zijn werk onderzoekt Geert Goiris hoe extreme omgevingen ons vermogen tot waarnemen en oriënteren op de proef stellen. In de reeks Whiteout beschrijft hij een meteorologisch fenomeen in de poolgebieden waarbij licht diffuus wordt weerkaatst door sneeuw, wolken en kristallen in de lucht. De horizon verdwijnt, contrasten lossen op en vertrouwde referentiepunten verdwijnen. De grond lijkt onder de voeten weg te glijden; de blik dwaalt in een melkachtige leegte waarin perspectief en richting vervagen. Het verdwijnen van een referentiekader confronteert ons met de fragiliteit van perceptie en geheugen: het moment waarop het vertrouwde in het onbekende omslaat. Goiris' beelden openen zo een ruimte waarin kijken, herinneren en verdwalen in elkaar overlopen - een visueel en mentaal landschap dat zowel helder als desoriënterend is.

(EN)

In his work, Geert Goiris explores how extreme environments challenge our ability to perceive and orientate. In the series Whiteout, he describes a meteorological phenomenon in the polar regions where light is diffusely reflected by snow, clouds and crystals in the sky. The horizon disappears, contrasts dissolve and familiar reference points disappear. The ground seems to slip away from underfoot; the gaze wanders into a milky void in which perspective and direction blur. The disappearance of a frame of reference confronts us with the fragility of perception and memory: the moment when the familiar turns into the unknown. Goiris' images thus open up a space where looking, remembering and getting lost intertwine - a visual and mental landscape that is both lucid and disorientating.

Artificial Landscape 2.0, 2023
Variabele afmetingen / Variable dimensions

(NL)

Artificial Landscape 2.0 is een 60 meter lange opblaasbare sculptuur. De zachte beweging van de gigantische, kunstmatige structuur geeft het een bijna organische kwaliteit, die de vloeïendheid van een natuurlijke omgeving nabootst. Terwijl je door het object navigeert, raak je betoverd door het geconstrueerde comfort en de speelse charme ervan. Naarmate je dieper in de structuur doordringt, begint je oriëntatievermogen te vervagen. Neon-kleurige muren creëren een limbo, waar de grenzen tussen het reële en het surrealistische beginnen te vervagen, die je doet verdwalen in een dimensie voorbij tijd en ruimte. Een wereld van herinneringen en toekomstperspectieven in het hier en nu.

(EN)

Artificial Landscape 2.0 is a 60-meter inflatable sculpture. The gentle movement of the gigantic, artificial structure gives it an almost organic quality, mimicking the fluidity of a natural environment. As you navigate through the object, you will find yourself entranced by its constructed comfort and playful charm. Going deeper into the structure, your sense of orientation begins to slip away. Neon-colored walls create a limbo, where the boundaries between the real and the surreal start to blur, causing you to lose yourself in a dimension beyond time and space. A world of memories and future perspectives in the here and now.

(NL)

Letterzetter is een eigentijdse en collectieve invulling van het stadsdichterschap in Kortrijk. Het is een broedplaats waar jonge woordkunstenaars uit de regio stedelijke interventies ontwikkelen en tegelijk optreden als ambassadeurs van het Memento Woordfestival. Onder de begeleiding van Letterzetter Myriem El-Kaddouri krijgen zij de kans om hun stem te ontwikkelen, hun praktijk te verdiepen en stappen te zetten richting het professionele kunstenveld. Sinds 2015 wordt dit initiatief gecoördineerd door de Kortrijkse openbare bibliotheek, die ook instaat voor de artistieke curatie van Memento. Zo verenigt Letterzetter poëzie, talentontwikkeling en stedelijke vernieuwing.

Voor Hippocampus infiltreert het Letterzetter-collectief met twee korte wachtverhalen, gepresenteerd in de tussenruimte van de Broeltorens. Deze verhalen, geschreven door Loeke Vanhoutteghem en Astrid Thielemans, onderzoeken de betekenis en beleving van wachten: momenten van stilstand die tegelijk ruimte scheppen voor reflectie en verbeelding. Daarmee sluit het project naadloos aan bij de ambitie van Letterzetter om onverwachte perspectieven en poëtische interventies in de stad te brengen.

Meer informatie op
www.letterzetterkortrijk.be/wachtverhalen

(EN)

Letterzetter is a contemporary and collective interpretation of city poetship in Kortrijk. It is a platform where young word artists from the region develop urban interventions while acting as ambassadors for the Memento Word Festival. Under the guidance of Letterzetter Myriem El-Kaddouri, these emerging voices are supported in strengthening their artistic practice and growing toward the professional arts field. Since 2015, the initiative has been coordinated by Kortrijk Public Library, which also curates the artistic program of Memento. Letterzetter thus brings together poetry, talent development, and urban renewal.

For Hippocampus, the Letterzetter collective presents two short waiting stories installed in the in-between space of the Broel Towers. Written by Loeke Vanhoutteghem and Astrid Thielemans, these texts explore the meaning, experience, and possible interpretations of waiting: moments of pause that open up opportunities for imagination and reflection. In this way, the project illustrates Letterzetter's ambition to create poetic interventions that resonate with the city and its inhabitants.

More information on
www.letterzetterkortrijk.be/wachtverhalen

(NL)

ELDERS is een nomadisch collectief voor de presentatie van hedendaagse artistieke praktijken in Kortrijk en regio.

ELDERS organiseert tentoonstellingen in de Kortrijkse binnenstad. Door het nomadische aspect verhuizen de projecten telkens naar aangepaste locaties. ELDERS wil niet enkel gevestigde kunstenaars maar ook jonge talenten in het begin van hun carrière een platform geven.

ELDERS werd opgericht in 2021. De huidige leden zijn Petrus Paklons, Hélène Depondt, Koen Titeca, Joachim Coucke, Dieter Van Caneghem, Joke Anckaert en Elisabeth Seynaeve

Meer informatie op
www.elderscollectief.be

ELDERS MERCENASSEN:

Voor €1000 per jaar, gedurende drie jaar, investeer je mee in de toekomst van kunst. In ruil krijg je exclusieve toegang tot previews en privé-events, ontmoetingen met kunstenaars en erkenning in onze communicatie.

Investeer in kunst, investeer in de toekomst. Word vandaag nog mecenas en bouw mee aan een platform voor creativiteit en vernieuwing. Meer info via info@elderscollectief.be

(EN)

ELDERS is a nomadic collective for the presentation of contemporary artistic practices in Kortrijk and its region.

ELDERS organizes exhibitions in the city center of Kortrijk. Thanks to its nomadic nature, the projects are always relocated to sites adapted to each context. ELDERS aims to provide a platform not only for established artists but also for young talents at the beginning of their careers.

ELDERS was founded in 2021. The current members are Petrus Paklons, Hélène Depondt, Koen Titeca, Joachim Coucke, Dieter Van Caneghem, Joke Anckaert, and Elisabeth Seynaeve.

More information on
www.elderscollectief.be

ELDERS PATRONS:

For €1000 per year, over three years, you invest in the future of art. In return, you receive exclusive access to previews and private events, opportunities to meet artists, and recognition in our communications.

Invest in art, invest in the future. Become a patron today and help build a platform for creativity and innovation. For more information, contact info@elderscollectief.be

HIPPOCAMPUS
13.SEP-02.NOV.2025

Kunstenaars / Artists:

Elsemarijn Bruys,
Arnaud Eubelen, Geert Goiris,
Aglaia Konrad, Lennart Lahuis,
Lawrence Lek, Brigitte
Louter, Gordon Matta-Clark,
Charlotte Posenenske,
& Shervin/e Sheikh Rezaei

Curator: ELDERS

In samenwerking met /
In collaboration with:
Academie Kortrijk, Art
Cinema OFFoff, CVO Scala,
Designregio Kortrijk, Jester,
Kunstencentrum Buda, LandMarck,
Memento Woordfestival,
Openbare Bibliotheek Kortrijk,
Vandecasteele Houtimport,
Vertigo Creative Studio
& Fatboy.

De tentoonstelling kwam tot
stand dankzij de genereuze
steun van / The exhibition
was made possible thanks to
the generous support of:
CKA+, Mondriaan Fonds,
Niemeijer Fonds, NTGrate,
Stad Kortrijk &
de Vlaamse Overheid.

Elders Mecenassen / Patrons:
Bureau Cnockaert, Brooklyn,
Centrimo & rhizome_

ELDERS bedankt de galeries en
bruikleengevers / ELDERS thanks
the galleries and lenders:
Collectie M HKA / Collectie
Vlaamse Gemeenschap, Collectie
rhizome_Kortrijk, Dürst Britt
& Mayhew, Galerie Art:Concept,
Parijs; Galerie Nadja Vilenne
& Sadie Coles HQ, London.

Met dank aan de werkgroep
en enthousiaste vrijwilligers
/ With thanks to the working
group and enthusiastic volunteers:
Ann Grymonprez, Charbel Abou
Zeidan, Bjornus Van Der Borgh,
Jo Stragier, Gilles Dedecker,
Sam Gunst, Bruno Teirlynck,
Thierry Van Loocke, Ruth Vieren

Grafisch ontwerp / Graphic
design: Corbin Mahieu, Victor
Verhelst & Mathieu Beaucarne

MAIL: info@elderscollectief.be
WEB: www.elderscollectief.be
IG: @elderscollectief

DATA

EVENTS

DON.18.SEP.2025

TALK

Design Drinks & Talks 19:00
ism Designregio Kortrijk
Arnaud Eubelen & Emma Cogné
WEB: www.designregio-kortrijk.be

ZON.28.SEP.2025

TOUR

Rondleiding / Guided Tour 14:00
met ELDERS / with ELDERS
WEB: www.elderscollectief.be

ZON.05.OKT.2025

TOUR

Rondleiding / Guided Tour 14:00
met ELDERS / with ELDERS
WEB: www.elderscollectief.be

ZAT.18.OKT.2025

TALK

Lezing Geert Goiris 19:00

ZAT.25.OKT.2025

FILM

Filmprogramma / Movies 20:00
ism Art Cinema OFFoff
& BUDA kunstencentrum
Met films van Diego Marcon,
Vincent Grenier, Standish Lawder,
Richard Serra & Will Hindle
WEB: www.offoff.be & www.buda.be

DON.16.OKT-ZON.02.NOV.2025

Wonder Festival 10:00-18:00
WEB: www.wonderkortrijk.be

VRI.24.OKT-ZON.26.OKT.2025

Kortrijk Art Weekend 10:00-18:00
WEB: www.kortrijkartweekend.be

ZON.02.NOV.2025

Finissage (Einde Wonder Festival)

INFO ELDERS

MAIL: info@elderscollectief.be
WEB: www.elderscollectief.be
IG/FB: [@elderscollectief](https://www.instagram.com/elderscollectief)

KORTRIJK

CHARTERED HANDBOOK

MONDRIAN
FONDS

(NL)

13.SEP-02.NOV
2025

(EN)